

תת"ע 1201/12/18 - מדינת ישראל נגד אסף שמריהו

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

28 אפריל 2019

תת"ע 1201-12-18 מדינת ישראל נ' אסף שמריהו

בפני כב' השופט, סגן הנשיא עופר נהרי

בעניין: מאשימה מדינת ישראל

נגד

אסף שמריהו נאשם

הכרעת דין

כלפי הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו נטען כי העמיד רכב (אופנוע) על המדרכה בצומת הרחובות החרמון ופינס בת"א וזאת במקום שלא הוסדר להעמדת רכב והחנייתו ובניגוד לתקנה 72(א)(2) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה אמר הנאשם כי הוא כופר במיוחס לו וביקש לפרט כי האופנוע שלו אכן הוחנה על ידו על המדרכה במקום האמור וכי גם מכיר הוא בכך שהחניה על המדרכה במקום זה היא אסורה.

הנאשם הוסיף ופרט כי הוא כופר וזאת מן הסיבה שלדבריו הוא גר שם כבר שלוש שנים וזה לדבריו "אופנוע גניב" ובכל מקרה גם אם הוא יזיזו למקום אחר אזי תמיד הולך רגל צריך לרדת לכביש, כך דברי הנאשם.

לנוכח דבריו הנ"ל של הנאשם בישיבת ההקראה מצאתי לנכון להסביר לו, בזהירות המתבקשת בישיבת הקראה, כי על פניו ניכר כי הוא עצמו מכיר בכל עובדות כתב האישום וכי עובדות אלה מגבשות את יסודות העבירה.

יחד עם זאת ומאחר שהנאשם חזר ועמד על כפירה בתיק זה, וכן על מנת לא לחסום דרכו של הנאשם כאזרח - שמא צפוי הוא אולי בכל זאת בישיבת ההוכחות להצביע אולי על הגנה כלשהי אשר אולי תגובה על ידו בראיות - נעתרתי לבקשתו וקבעתי את התיק להוכחות.

מטעם המאשימה העידה בישיבת ההוכחות השוטרת מור ג'יאן (ע.ת.1) ובמסגרת עדותה הוגש הדו"ח שערכה (סומן ת/1).

מטעם ההגנה העיד הנאשם (ע.ה.1) ולא הוגשו פיזית ראיות מטעמו. במסגרת עדותו לא הגיש הוא (וגם לא הציג לשוטרת בחקירה נגדית) תמונות מתוך מכשיר הטלפון הנייד שלו, אך בכל מקרה טען הנאשם כי תמונות אלה מציגות את מדרכותיה הצרות לדבריו של השכונה שבה הוא מתגורר (שכונת נוה צדק בת"א) וכן תמונה שלדבריו מציגה ג'יפ החונה אף הוא על המדרכה וכי הניידת עובדת ליד הג'יפ ולא רושמת דו"ח, כך לשיטתו.

הצדדים סיכמו בעל פה.

מסקנתי בעקבות מתן הדעת למכלול שבפני היא כי התביעה הוכיחה כנדרש את אשר יוחס לנאשם וכי לנאשם לא קמה כל הגנה.

ואלה נימוקיה של הכרעת הדין :

מבחינה עובדתית הודה הנאשם, ולמעשה אישר, דבר קיום כל יסודות העבירה.

ובמילים אחרות: הנאשם שב והודה כי האופנוע היה בחזקתו בעת הרלבנטית, הודה כי הוא שהעמידו על המדרכה במקום, וגם הודה שהעמדת האופנוע על המדרכה במקום זה איננה מותרת.

גירסתה העובדתית של השוטרת בדו"ח 1/ת זכתה אם כך לאישור עובדתי מלא - ובמילים אחרות : קיום כל יסודות העבירה.

וכאן אני מגיע לשאלה האם לנאשם קמה למרות כך הגנה כלשהי.

התשובה לשאלה זו היא שלילית.

העובדה שאין לנאשם, לדבריו, מקום אחר בטוח דיו נגד גניבות להעמיד את האופנוע, איננה הגנה כלל וכלל.

גם העובדה שהמדרכות בשכונה שלו הן צרות ויתכן שגם עמודי חשמל נטועים על המדרכות, איננה מצדיקה תוספת מכשול להולכי רגל על המדרכה בדמות העמדת רכב על מדרכה . גם טענה זו אשר בפי הנאשם איננה מהווה כל הגנה.

העובדה שלדברי הנאשם הולכי רגל נדרשים לעיתים לצעוד על הכביש בשכונת נווה צדק בשל היות המדרכות צרות בשכונה זו , גם היא איננה מגבשת כל הגנה לנאשם ואיננה מצדיקה הצדקה כלשהי להעמיד גם אופנוע על המדרכה ולצמצם בה את מעבר הולכי הרגל עוד יותר.

מעבר לכך כמובן , דבר הדין הוא כאמור ברור וגם יסודות העבירה אשר מנויים בתקנה הם ברורים.

ובאשר לטענה (המובלעת) של הנאשם של אכיפה בררנית כביכול, הרי שזו לא בוססה כלל.

הנאשם לא הציג נתונים מספריים או אחרים כלשהם כדי לתמוך בטענת אכיפה בררנית. אין בג'יפ בודד או בהצגת מקרה אחד בודד שלדברי הנאשם (ואף ללא תימוכין ראויים) לא קיבל דו"ח על עמידה על המדרכה, כדי לבסס טענת אכיפה בררנית , ומעבר לצורך אף לא ידוע למשל שמא מדובר היה ברכב נכה או למשל ברכב שהתקלקל זה עתה.

כאמור, ממילא אין בהצבעה אך ורק על מקרה אחד כדי ביסוס טענת אכיפה בררנית בכגון זה.

לסיכום:

הוכחו בתיק זה כל יסודות העבירה וגם לא הודגם כי לנאשם קמה הגנה כלשהי.

לאור כל המפורט לעיל, מורשע בזאת הנאשם בעבירה שיוחסה לו בכתב האישום.

ניתנה היום, 28 אפריל 2019, במעמד הצדדים

שלומית